

Kriza u ružičastom

Znamo da ćemo fasovati svi mi koji smo ušli u minus, ali i u recesijska vremena moramo negovati kožu, krotiti sijede vlasi, hodati u štiklicama, šminkati se... Mnoge žene se slažu - ljepota nema razumijevanja prema krizama

Na popis svojih neostvarenih želja stavljam i ovu: žarko želim znati kako je došlo do jedne od najvećih ekonomskih kriza u povijesti čovječanstva. Zanima me tko ili što je bila ta prva karika u lancu koja je sve ovo zakuhala. Želim znati ime i prezime tog genijalca koji je pokrenuo lavinu u kojoj su milijuni ljudi ostali bez posla, u kojoj je na stotine tisuća tvrtki stavilo ključ u bravu, u kojima su bezbrojne obitelji postale beskućnicima. Tko je bio taj lumen koji je prvi počeo muljati s dionicama, fondovima, pospremio „nešto sitno keša" na neke udaljene Kayamnske otoke, a onda se pogubio u mućkanju sa svim tim silnim milijunima i pretakanju iz šupljeg u prazno.

Genijalcu poručujem: "Bankrotira li tvrtka koja proizvodi moju omiljenu kremu za lice, ode li u stečaj moja ljubljena Sephora ili, u najcrnjem scenariju, tvornica Lindt čokolade i to sve zbog tebe - stari moj, loše ti se piše. Znaj da ću prevrnuti nebo i zemlju da te nađem, a kad te nađem, a naći ću te... Nalemat ću te k'o vola u kupusu! Nek' ti dragi Bog pomogne." Pa eto, ovim putem pozivam sve koji znaju nešto o identitetu tražene osobe, neka se jave. Srdačno zahvaljujem na svakoj informaciji, ali nagradu ne dajem jer je - kriza.

Jedan od mojih omiljenih jutarnjih rituala je gledanje emisije „Dobro jutro Hrvatska". Tamo na jednom mjestu dobijem sve informacije za ugodan i kvalitetan početak radnog dana dok srčem kavu u polusnu: od stočnog sajma u Kumrovcu, preko premijere zadnjeg spota uvijek inovativnog Leta 3, javljanja s autobusnog kolodvora u Požegi, (iz ne zna se kojeg razloga), do najnovijih vijesti i klasika - vremenske prognoze.

Išto sad? Da se prestanem depilirat'?

Ipak, zadnjih mjeseci, užitak mi kvari jedan gospodin koji gostuje u mojoj omiljenoj emisiji. I svako njegovo gostovanje mi ostavlja gorak okus u ustima iz više razloga. Prvo: gospodin striček se pojavljuje uvijek i redovito ponedjeljkom ujutro ne bi li efekt njegovog apokaliptičnog gostovanja bio još naglašeniji. Drugo: priča o strašnim posljedicama ekonomske krize od kojeg će fasovati najviše oni koji su ušli u minus,

(jer on sigurno nije), nadizali se kredita i kartica pa sada blijedo gledaju jer nemaju od kuda to vraćati. Treće i najvažnije: napada moje, vaše i naše životne navike, proziva nas malograđanima, pokondirenim tikvama, plitkim Balkancima kojima se omililo američko potrošačko društvo pa svaki vikend kampiraju u šoping centrima.

A tek četvrto: kaže da previše trošimo na telefonske račune za, citiram, „trivijalne razgovore“. E tu mi je puk'o film. Tko je ovaj stric? Tko je njega pozvao u moju omiljenu emisiju? 'Alo režija! Tko je on da nama sudi da li su naši razgovori trivijalni ili od sudbonosnog značaja? Molim lijepo, tko je uopće taj drug stric koji se pjeni i galami u ekran prije osam ujutro, i to u ponedjeljak? Kako se samo usuđuje za ovo stanje osuđivati samo jednu stranu - jadne male potrošače.

Stvarno, kako da se ponaša hrvatska žena u krizi? Što to znači da smo u krizi? Da li to znači da se trebamo prestati depilirati, ići kod frizera, pustiti onaj početak karijesa na trojki gore lijevo da uzme maha? Pustiti sijede neka se množe? Jestli samo najjeftiniju hranu, mesni doručak svaki dan?

Da li to znači u samoposluzi sluđeno birati između jogurta robne marke i čarapa. Pogled vam histerično leti od čarapa prema jogurtu, vaš mozak samo što ne eksplodira dok vas oblijeva hladan znoj: "Čarape ili jogurt? Jogurt ili čarape? Jogurt - čarape... Čarape - jogurt..." Trebamo li štedjeti na telefonskim razgovorima, porukama? Ne uzvraćati pozive ako vas zove prijateljica da vam ispriča najnoviju vijest, da je trudna ili da je upoznala nekog super tipa ili, ne daj Bože, neku lošu vijest, jer štedite i kao zadnja cicija čekate da ona vas nazove? Ma dajte molim vas!

Divni recesijski snovi

Ako niste jedna od onih nesretnica koje su ostale bez posla, onda ste sigurno osjetili smanjenje plaće u ime krize. Usprkos svemu, svijet nije nestao, život ide dalje, posla će uvijek biti - preživjeli smo mi i gore dane. Ne bojte se svojih minusa i ne bježite od njih; banka vas zbog toga neće strpati u zatvor jer su nam zatvori ionako prepuni neke ekipe koja je napravila malo žešće prijestupe. Veselim se krizi samo zato jer mi je otvorila oči i trgnula me iz učmalosti, prodrmala me i natjerala da preispitam svoje životne prioritete. Samo neka ne potraje.

Usnula sam predivan san: stric sa televizije je bio u manijakalnom šoping pohodu i popeglao sve kartice. Kad su došli računi, nije mogao platiti pa je došla policija. Taman se spremio zbrisati na Kaymanske otoke, ali su ga na vrijeme priveli. Opirao se uhićenju, onakav malen i debeljuškast, zajapuren i zapjenjen, koprcao se i prstom prijetio kršnim policajcima: "Fasovat ćete vi svi, rajo neuka!" Odveli su ga u banku. Tamo se izblamirao jer nije imao ni kinte, a i bio je već u maksimalnom minusu. Oduzeli su mu i mobitel jer je mobilni operater zaključio da previše troši na trivijalne

razgovore. U pozadini su cijelo vrijeme cvrkutale ptičice i sjalo je sunce. Bio je to divan san.